

Å være i ett med naturen

Hilsen fra

DAAJI

i anledning den 98. fødselsdagen til

PUJYA SHRI CHARIJJI MAHARAJ

24. juli 2025, Kanha Shanti Vanam

Å være i ett med naturen

Kjære venner,

Å vokse er å gi slipp

Vi ser sannheten i et frø. Frøet består av alt som utgjør treet, røtter, stamme, grener, blader og blomster. Men frøet må brytes for å bli til hva det virkelig er. Det må kaste av seg sitt beskyttende skall. Livet begynner først når vi gir slipp.

Dette er naturens første lære: Å vokse er å gi slipp.

Modertreet er klar over dette. Hun holder ikke fast på bladene sine når høsten kommer. Hun slipper dem med verdighet og gir rom for ny vekst. Hun vet det vi ofte glemmer: å holde for hardt fast, hindrer livet i å skje.

Morshjertet vet også dette. To hjerter slår som ett i ni måneder. Deretter kommer fødselsøyeblikket, som er den mest kjærlige måten å gi slipp på. Hun slipper det som en gang var en del av

hennes være - ikke fordi hun ikke elsker det, men fordi hun elsker det så høyt. Før var de ett, nå er de to, og hver av dem kan elske for alltid.

Kjærlighetens syklus

Disse tre enkle sannheter utgjør en evig syklus:

1. Å vokse er å gi slipp.
2. Kjærlighet viser seg gjennom vekst.
3. Å elske er å gi slipp på kontroll.

Som å puste, fører det ene til det andre: Puste inn, puste ut, og så puste inn igjen. Det er slik selve livet beveger seg.

Vi viser kjærlighet når vi skaper noe, som en sang, et maleri eller et forhold. Trangen til å skape springer ut fra kjærlighetens behov for å vise seg og spre seg. Kjærlighet har kommet til uttrykk på mange måter, også i Big Bang.

Kjærlighet får ting til å vokse. "Kjærlighet er verdens drivkraft", pleide Chariji å si.

Vi viser kjærlighet når vi skaper noe, som en sang, et maleri eller et forhold. Trangen til å skape springer ut fra kjærlighetens behov for å vise seg og spre seg.

Paradokset

Her er det store paradokset: For virkelig å elske noen, må vi gi slipp på dem. Dette virker tilsynelatende som en umulighet. Hvordan kan vi elske og samtidig gi slipp?

Men tenk på dette: Hvis de beskyttende lagene rundt en roseknopp ikke åpner seg, kan den da blomstre? Kan en sommerfugl komme ut hvis trådene i kokongen ikke løsner? Kan hjerter virkelig møtes hvis de må oppfylle visse kriterier?

Ekte kjærlighet har ingen forventninger, krav eller bånd. Den er fri. Ekte løsrivelse betyr ikke likegyldighet; men at kjærligheten er så sterk at den frigjør deg i stedet for å eie deg.

Vi forveksler ofte kjærlighet og tilknytning. Men tilknytning er kjærlighetens klær som gjør deg redd. Den lager bur og kaller det omsorg. Den gjør mennesker avhengige og kaller det hengivenhet.

Planten vet mer. Den vet at vinden blåser bort dens duft. Den vet at frukten til slutt vil falle av. Men den kjemper ikke imot. Den fortsetter å vokse. Det ligger i dens natur å vokse, å gi frihet og å skape mer liv.

Utfordringen ved å være menneske

Vi mennesker kan ta egne valg og være selvbevisste. Likevel får egoet oss til å identifisere oss med “jeg” og “mitt”, noe som gjør at vi klamrer oss til ting og definerer oss selv gjennom dem.

Mangel på tillit får oss også til å hamstre for fremtidig trygghet.

Disse bindingene løsner når vi mediterer og blir mer bevisste egne tanker og følelser. Vi lærer å skille mellom det som er ekte og det som ikke er det, mellom det som varer evig og det som ikke gjør det. Vi begynner å se utover det lille selvet og inn i det uendelige.

Denne forandringen er i seg selv en kjærlighetshandling.

Fra Lalaji's liv

Lalaji Maharaj, vår adiguru - Heartfulness' første guide - var det beste eksemplet på kjærlig løsrivelse. Da han for eksempel fikk vite om datterens død mens han ledet en gruppemeditasjon, ble han sittende helt stille før tårene begynte å triller nedover ansiktet.

En tilhenger spurte: "Hvordan kan en sannhetens mester gråte?" Hvordan kan han gråte? Fordi han er dypt berørt.

Lalaji satt stille en god stund, plukket så opp noen tørre blader og knuste dem. De ga fra seg en knitrende lyd. Han sa: "Selv døde blader lager lyd når de knuses" og "Jeg er en ekte person. Når deler som hører sammen skilles fra hverandre, er det normalt at det kommer lyd."

Han fortsatte med å si: "Folk føler naturlig kjærlighet, omsorg og tilknytning, enten de er frie eller ikke." Vi går fra å være menneskelige til å være medmenneskelige til å være

Vi går fra å være menneskelige til å være medmenneskelige til å være guddommelige. Når vi utvikler oss, blir vi ett med skapelsens virkelighet i stedet for å være adskilt fra den.

guddommelige. Når vi utvikler oss, blir vi ett med skapelsens virkelighet i stedet for å være adskilt fra den.

Dette er kjærlig løsrivelse: å føle dypt og samtidig gi slipp

Feil vei

Vi må være forsiktige med å distansere oss uten kjærlighet. Det er kaldt, fjernt og uten åndelig verdi. Det er som å si at man lever i sølibat, når man ikke klarer å ha nærhet til noen. En slik avstand kommer av følelsesmessig utilstrekkelighet, ikke av klokskap.

Absolutt løsrivelse kommer fra en kjærlighet så sterk at den ikke bryr seg om å miste eller vinne noe. Den er fullstendig til stede – uten følelsesmessig avhengighet. Den skaper nærhet uten tilknytning og forbindelse uten bånd.

Hvordan kan vi fatte denne kjærlige avstanden? Jeg har bare ett svar: Gjennom forståelse og øvelse.

Begynn i det små. Ta noe verdifullt – som et smykke eller et bilde – og hold det fast i hånden. Vær takknemlig for det. Kjenn

etter om du er redd for å miste det. Slipp taket og hold det med åpne i stedet for med lukkede hender. Kjenn på forskjellen mellom å verdsette og å eie.

Tenk på relasjoner. Legg merke til når du holder for hardt fast - på grunn av frykt, behov eller forventninger. Lær deg å verdsette andres frihet. Ikke trekk deg unna eller flykt, men elsk betingelseløst. Se hvordan frihet gjør ekte forbindelser sterkere i stedet for svakere.

Bruk så dette på deg selv. Se hvordan du holder fast i identiteter, historier og til og med sår. Øv deg på å gi slipp på gamle versjoner av deg selv - som en praksis. Du gir slipp på det som ikke lenger hjelper deg, ikke fordi du hater deg selv, men fordi du elsker deg selv.

Læren om naturens godhet

Står du lenge nok ved en elv, lærer den deg alt. Se på vannet som beveger seg. Det fester seg aldri til stenene det berører eller breddene det renner langs. Elven gir alt i hvert øyeblikk, men forblir uforandret. Den finner sitt hjem i havet ved stadig å gi av seg selv.

Men naturens lære går enda dypere. Tenk over dette: Appelsintreet ber ikke om appelsinjuice hver morgen i bytte for sine appelsiner. Mangotreet ber aldri om mangojuice som betaling. Slike trær forvandler de enkleste ting til de søteste gaver. De spiser bare organisk avfall, drikker vann og utnytter sollyset.

Kua ønsker ingenting til gjengjeld, heller ikke melk, for melken hun gir oss. Hun spiser gress, gress og mer gress! Men noen av oss ender opp med å spise hele henne og gjør magene våre til gravplasser for dem som tjener oss så uselvisk.

Hva kan vi lære av dette? Hva gir vi tilbake, selv om vi spiser det beste av alt? Dette spørsmålet har fått mine nærmeste til å stoppe opp og tenke mange ganger.

Jeg har alltid tenkt at bare kjærlighet av den høyeste, guddommelige orden kan oppfylle disse tre behovene: å vokse, å elske og å gi frihet. Naturen er basert på kjærlighet, den ber ikke om noe og deler alt. Dette er den høyeste form for kjærlig løsrivelse.

Dette er naturens stille budskap om kjærlig løsrivelse - så grunnleggende at det ofte overses.

Skyen samler vann, blir tung av regn og slipper så ut alt. Blir den mindre? Nei. Den forandrer seg, blir lettere og fortsetter å

Jeg har alltid tenkt at bare kjærlighet av den høyeste, guddommelige orden kan oppfylle disse tre behovene: å vokse, å elske og å gi frihet. Naturen er basert på kjærlighet, den ber ikke om noe og deler alt. Dette er den høyeste form for kjærlig løsrivelse.

bevege seg gjennom himmelen. Regnet blir til elver, gir næring til frø og stiger så opp som damp for å danne nye skyer.

Pusten din lærer deg også dette. Når du puster ut, gir du slipp på noe - når du puster inn, tar du noe imot. Prøv å holde pusten for alltid, og selve livet vil protestere. Kroppen vet det hodet noen ganger glemmer: å holde fast og å gi slipp er to sider av livets dans.

Den fjerde maksimen: Naturens vei er enkel

“Forenkle livet slik at det blir i ett med naturen.” – Babuji.

Å leve etter dette prinsippet er den raskeste veien til utvikling.

Naturen handler om enkelthet. Det var dette som eksisterte i det absolutte før det tok full form. Det er naturens egen livskraft og kommer fra stedet hvor all aktivitet begynner - den virkelige opprinnelsen. Den eneste måten å oppnå enkelhet i livet på er å eliminere all kompleksitet.

Men vi mennesker har gjort det enkle mer komplisert. Vi har skapt et nettverk av tanker, ønsker og handlinger som går imot naturens flyt. En fagperson anbefaler å gå tur i frisk luft, en annen advarer mot å bli forkjølet. Én sier vi må tjene penger, en annen oppfordrer til å gå en annen vei. Babuji kaller det vi har skapt for “et fullt sammensurium” av motstridende tendenser.

Appelsintreet trenger ikke å forholde seg til noen av disse

problemene. Det vurderer ikke om det skal gi frukt eller ikke. Kua tenker ikke over om den skal produsere melk. De eksisterer i fullkommen enkelhet, i pakt med naturen.

Vi må “gjenvinne den latente kraften som er selve naturens kvintessens (urmaterie)” ved å bryte opp nettverket vi selv har bygget. Ønsker vi å etterligne naturen må vi stadig forbedre våre handlinger, slutte med unødvendige gjøremål og løse opp våre nettverk for å oppnå den reneste tilstanden.

Dette er kjærlig løsrivelse i praksis. Det handler ikke om å utføre flere åndelige praksiser, men om å fjerne alt som er overflødig. Vi

Ønsker vi å etterligne naturen må vi stadig forbedre våre handlinger, slutte med unødvendige gjøremål og løse opp våre nettverk for å oppnå den reneste tilstanden.

må lære å gi slipp på nettverket vi har konstruert, akkurat som et tre gir slipp på bladene om høsten. Vi må vende tilbake til en enkel livsstil som er i samklang med naturen. Reflekter over dette aspektet av “nødvendighet” i alt vi hengir oss til.

Den ultimate sannheten

Det er her problemet kjerne ligger. Appelsintreet omdanner jord,

vann og sollys til sødme, uten å be om noe tilbake. Kua spiser gress og forvandler det til mat, uten å forvente noe tilbake. De utgjør den guddommelige orden, som gir uten å tenke over det.

Vi mennesker som spiser det beste av alt glemmer ofte denne grunnleggende sannheten. Vi forsyner oss av appelsinens sødme, kuens melk og jordens overflod, men hva gir vi tilbake? Dette spørsmålet burde få oss til å føle oss små og minne oss om det egentlige formålet ved vår eksistens.

Det store problemet løser seg når vi slipper tak - for det er nettopp i det å gi slipp at vi får mer. Jo mer frihet vi gir, desto sterkere blir våre bånd. Vi vokser når vi gir slipp.

Det finnes ikke noen plan eller triks. Slik fungerer kjærligheten og slik fungerer den guddommelige orden. Kjærlighet er ikke et lukket system, det er en åpen strøm. Den beveger seg som luft, vann og lys, alltid tilbakevendende, alltid i endring.

Når vi følger denne guddommelige orden og gir uten å forvente noe tilbake, forstår vi at kjærlig løsrivelse ikke er noe vi gjør, det er hvem vi er.

Erkjennelsen

Kjærlig løsrivelse er ikke noe vi praktiserer, det er noe vi erkjenner. Vi er ikke adskilte vesener som prøver å komme vekk fra hverandre. Livet er i stadig endring, det gir slipp og blir til nye former av ren kjærlighet.

Universet elsker oss inn i livet med hvert åndedrag vi tar. Vi er i samklang med livets flyt når vi gir slipp på et barn, en drøm eller et øyeblikk.

Elven vet at den vender tilbake til havet. Skyen vet at den skal regne, tørke opp og så dannes på ny. Frøet vet at det må brytes for å vokse. Vi vet også, innerst inne, at å elske er å gi slipp og å gi slipp med kjærlighet er å bli til kjærlighet.

Når vi når dette nivået av enkelhet, kan “alle sansene som har smeltet sammen bli ensbetydende med det som gjenstår etter at tidligere inntrykk har svunnet hen”. Først da kan vi tenke på oss selv som i samklang med det guddommelige og leve i fullkommen balanse med naturens enkle, kjærlige og givende orden.

Invitasjonen

Ta ikke disse ordene for alvorlig. La dem fullføre sin oppgave og sveve avsted. De er ikke ment å huskes; de er invitasjoner til å flyte med.

Kjærlighet er ikke et lukket system, det er en åpen strøm. Den beveger seg som luft, vann og lys, alltid tilbakevendende, alltid i endring..

Er du redd for å gi slipp, så husk at det å gi slipp bringer nytt liv, ikke tap. Hver soloppgang viser at avslutninger alltid fører til nye begynnelser. Hvert åndedrag viser at det å gi slipp gir rom for å ta imot.

Elsk med åpne hender. Ikke fordi det er åndelig eller smart, men fordi det er den eneste måten kjærlighet fungerer på. Den knyttede neven kan bare holde fast. Universet er i den åpne hånden. Det elven lærer oss, det skyen viser og det ethvert morshjerte vet, er at å elske er å gi slipp og ved å gi slipp blir vi selv den kjærligheten vi søker.

Dette er læren. Enkelt. Fullført. For alltid.

Med kjærlighet og respekt,

Kamlesh

I anledning den 98. fødselsdagen til

Pujya Shri Chariji Maharaj

24; juli, 2025, Kanha Shanti Vanam.

heartfulness

purity weaves destiny

